

Ost ind; men det ærede Medlem maa indrømme, at der vil komme det samme Kvantum Luxusost. Derfor man gaar ud fra den Forudsætning, som jeg tror, man kan, at mindst to Trediedele af den Ost, der indføres, er Luxusvare, saa vilde det, at man gav Afkald paa al Told paa Ost, betyde at opgive 80,000 Kr. i Luxusold. Det tror jeg i Virkeligheden vilde være noget dyrt betalt for at faae et maatte lidt større Kvantum af maadelig Ost indført her i Landet. Netop om Ostproduktionen gjælder, hvad jeg nys bemærkede, at det maa antages, at Konkurrencen mellem de indenlandske Producenter er stor nok til at holde Prisen nede paa et passende Lavmaal, og at Tilførselen af et Kvantum fremmed Ost ikke i nogen mærkelig Grad vilde faae Indflydelse paa Prisen for denne simpleste Vare. Det, at Ostetolden nu er den eneste Beskyttelse, Landbruget har, er i Virkeligheden for mig ikke nogen Grund til at kaste den bort, den er muligvis overflødig, men at man netop skulde kaste Ostetolden og dermed 80,000 Kr. i Told paa Luxusvarer overbord, blot for at Landbruget kunde hævde sig som den eneste Virksomhed, der ikke havde nogensomhelst Beskyttelse her i Landet, er i mine Tanker for dyrt betalt. Jeg vil hellere bære den Blame, at ogsaa Landbruget har en vis Grad Beskyttelse, end jeg vil opgive en saa god Indtægt som den, Luxusost giver.

Blandt andre Positioner, man har nævnt som ikke tilstrækkelig beskyttende, er der ogsaa den for forarbejdet Tobak. Jeg har set, at det ogsaa paa et andet Sted, udenfor denne Sal, er draget frem, at den Beskyttelse, som er tilbudt i det foreliggende Forslag, ikke er tilstrækkelig. Der er selvfølgelig ikke fra min Side Noget absolut at indvende imod, at det bliver ved den hidtilværende Beskyttelse, skjøndt jeg oprigtig talt ikke kan se, at den foreslaaede Beskyttelse er for lav. Der er ikke Tale om den Forarbejdelse af Tobak, som sker ved, at Bladene oprulles til Cigarer, her er kun Tale om den Forarbejdelse af Tobak, som sker ved, at hele Blade forvandles enten til Røgtobak eller ogsaa til Skraa og Snustobak, 3 sidste Tilfælde er jo imidlertid Beskyttelsen lidt større, da, som bekendt, disse to sidste Former af Tobak indeholde Andet end Tobak. Blive vi ved Røgtobak, saa er altsaa Beskyttelsen efter Forslagene 5 Dre for den Bearbejdelse, Bladene faae for at forvandles fra raa Blade til Røgtobak, og i og for sig forekommer det mig, at dette maatte være ret klækkeligt. Beskyttelsen er i ethvert Tilfælde ikke lynderlig mindre end den nuværende, thi nu er Beskyttelsen for den forarbejdede Tobak 3 Sk., altsaa 6 og en lille bitte Brøk Dre, og den foreslaaede er 5 Dre. Skulde man imidlertid ved

nærmere Overveelse finde, at den forarbejdede Tobak behøver denne fette Dre i Beskyttelse, skal der naturligvis fra min Side ikke være noget Særligt at indvende derimod; men jeg vil dog bemærke, at, naar man ser hen til det Forhold, i hvilket den forarbejdede Tobak hidtil har været indført, saa faar man snarere Indtrykket af, at den hidtidige Beskyttelse har været for høj og ingenlunde for lav. Det vil jo ses, at ved Siden af en Indførsel efter et Gjennemsnit af 5 Aar af 5,865,000 Pd. raa Tobak staar en Indførsel af c. 170,000 Pd. forarbejdet Tobak, med andre Ord, der er kun indført 3 pCt. forarbejdet Tobak. Dette forekommer mig snarest at tale for, at den hidtidige Beskyttelse har været for høj. Gaa vi til den mere kunstjærdig forarbejdede Del af Tobakken, Cigarerne, vil det jo findes, at Lovforslaget har meget betydelig formindsket Beskyttelsen; men, jeg skulde ogsaa antage, at den hidtil har været ganske overordentlig høj. Jeg skulde selvfølgelig meget gjerne have foreslaaet den finere Tobak, der er rullet i Cigarer, til en højere Told, naar jeg ikke derigennem var kommen til at foreslaa en endnu højere Beskyttelse for den indenlandske Cigarfabrikation, og det forekommer mig, at skulde der gjøres nogen Forandring i den Rækning, burde den nedsættes istedetfor at forhøjes. En Værditold paa Tobak har jeg af Hensyn til de praktiske Bønskeligheder paa ingen Maade kunnet gaa ind paa. Jeg erkjender fuldt ud, at det vilde være rimeligt at tage 3—4 Gange saa meget i Told af kostbare Tobakker som af de simple; men de praktiske Bønskeligheder ere i mine Dine uovervindelige. Tobakken er et ganske fortræffeligt Skatteobjekt. For det Første er det alt Andet end en Fornødenhedsvare; det er en Vare, der kan undværes og vistnok i mange Tilfælde burde undværes. For det Andet er det en Vare, hvis Brug stiger i et for Finantsministeren meget fornøjetligt Forhold til Velstandens Stigning, og jeg skal erkjende, at der principielt ikke vilde kunne indvendes Noget imod at gaa endnu langt højere i Tobakkenes Beskatning; idetmindste vilde jeg ikke fra min Side kunne indvende Noget derimod. Beskatningens Stignelse har i mine Tanker kun den Begrænsning, som følger af, hvad der er praktisk gennemførligt. Man møder jo nemlig altid ved en Forhøjelse af Toldsatser noget tidligere eller noget sildigere den meget store Bønskelighed, at Indsmugling tiltager i samme Forhold, hvori Tolden stiger, og at det efterhaanden, naar Tolden gaar over et vist Maal, bliver næsten umuligt at værges sig imod Indsmugling. Det er blandt Anden Grunden, hvorfor jeg ikke har driflet mig til at foreslaa en